

P. v restauraci

P. obědval v restauraci, když ~~se~~-k němu přistoupil ~~bližší~~ vrchní číšník, přísně se na něj podíval a řekl tichým a tajuplným hlasem: „To, co máte na talíři, není na jídelním lístku.“

P. se ihned omluvil.

„Víte,“ řekl, „nenamáhal jsem se podívat na lístek, protože jsem pospíchal. Úplnou náhodou jsem si objednal kotletu, neboť jsem si myslel, že ji budete patrně mít, a ~~když nebo ještě~~ ne, tak by se snad dala někde sehnat; ale byl jsem připraven objednat si ~~něco~~ úplně ~~něco~~ jiného, kdyby kotlety nebyly. ~~Aniž by se~~ Číšník ~~se~~ nějak ~~neu~~divil, vzdálil se a chvíli poté mi ji přinesl, ~~to je celá ta je~~...

Přirozeně za ~~ní~~ zaplatím odpovídající cenu. Nepopírám, že je to pěkný kousek; jeho cenu zaplatím bez zaváhání. Kdybych to býval věděl, dobrovolně bych si vybral nějaké jiné maso nebo jednoduše vejce, v každém případě teď už nemám hlad. Hned se s vámi vyrovnám.“

Avšak vrchní číšník se ~~ani~~ ~~neh~~~~ne~~~~ch~~~~ý~~~~l~~~~be~~. P. je strašně nespůsobilý ~~a~~ za ~~chvilku~~ ~~vzhledn~~~~ě~~~~jaký~~ čas, ~~když zvedne oči~~... Hm, nyní už ~~je~~ před ním ~~stál~~ šéf restaurace.

P. se ihned omluvil.

„Nevěděl jsem,“ řekl P., „že kotlety nejsou na lístku, nedíval jsem se na něj, protože mám velmi slabý zrak, a protože nemám u sebe brýle, takže mi čtení činí ~~stále~~ ~~strašně~~ potíže. Objednal jsem si první věc, která mě napadla, ~~doufal jsem, že mi číšník třeba nabídne i něco jiného~~ ~~abych nepodleh~~ ~~jiným~~ ~~chutím~~ ~~než~~ ~~té~~ ~~své~~. Číšník ~~měl~~ bezpochyby ~~spoustu práce~~, ~~zamyšlený se~~ už ~~se~~ dále neptal a přinesl mi ~~ji~~, já jsem byl mimoto úplně roztržitý, ~~a jednoduše~~, ~~–~~ ~~tak~~ jsem se ~~konečně~~ ~~pustil~~ ~~do~~ jídla... Zaplatím vám osobně, když ~~už~~ jste tu.“

Šéf se však ~~ani~~ ~~neh~~~~ne~~~~ch~~~~ý~~~~l~~~~bá~~. P. se ~~čítí~~ čím dál tím více ~~etí~~-nespůsobilý. Když mu podává bankovku, náhle ~~u~~vidí rukáv uniformy; ~~stál před ním~~ ~~byl to~~ strážník, ~~kdo před ním stojí~~.

P. se ihned omluvil.

„Takže, přišel ~~jsem~~ ~~si~~ sem ~~si~~ trochu odpočinout. Náhle na něj zblízka ~~zakřičel~~:

„A pán si dá co?“

„Sklenici piva“, řekl.

„A dále?“ vykřikl rozhněvaný číšník, ~~a tak on~~ ~~–~~ ~~jenom~~ proto, aby se ho zbavil, ~~hlesl~~ ~~–~~ ~~N~~

~~Jo~~, jednu kotletu.“

Když mu ~~ji~~ přinesli ~~na talíři~~, ~~tak~~ už potom na nic nemyslel. Takže, na mou věru, když už to bylo před ~~ním~~...“

„Poslyšte, bylo by od ~~v~~Vás milé, kdybyste se ~~pokusil vyřídít~~ tuto záležitost ~~pokusil vyřídít~~. ~~Tady máte tu pro Vás~~.“ A podal mu sto frankovou bankovku. Když slyšel, ~~že policista odchází~~ ~~vzdalující se kroky~~, myslel, že už může jít. Ale teď se před ním objevil policejní komisař.

P. se ihned omluvil.

(...)